

“Prova a convertir els projectes normals en altres extraordinaris”

FRANCESC MUÑOZ
BARCELONA

La nota biogràfica de Carlos Rebate el defineix com un enginyer de formació i un filòsof de convicció. Aquest còctel dona com a resultat un hàbil pensador amb una gran capacitat de síntesi i reflexió pràctica.

Què és el que vostè anomena “la teva empresa secreta”?

Doncs és el teu projecte personal, allò que dóna sentit a la teva vida. És una combinació de la faceta íntima, familiar, d'amistats, professional, laboral, de persona que impulsa coses, d'alumne, d'individu compromès... És una combinació de diferents elements que al final fan que trobis el teu lloc al món.

I resulta que és secreta.

Sí, i passa que tothom de petit explora i descobreix, però arriba un moment que ens deixem guiar pel que passa i ens oblidem de buscar en nosaltres mateixos què és allò que volem ser i aportar al món. I se'n oblidada. El llibre és una invitació a no deixar d'explorar.

Aquest oblit pot ser la causa de la molta infelicitat que hi ha a la societat?

Ser feliç no és una elecció, però sí que ho és treballar en projectes que ens il·lusionin i ens facin feliços. Això que he dit no és del tot cert, però cercar la felicitat en abstracte no és realista: tothom escolliria ser feliç, però i com es fa? La manera d'acostar-se a la felicitat és escollir de manera voluntària projectes il·lusionadors, que ens omplin, que siguin un repte i que suposin treballar amb gent de la qual pots aprendre.

Segons això hi ha molta gent desorientada.

Per això he escrit aquest llibre. Hi ha molt material

Carlos Rebate. ARXIU

“**Cercar la felicitat no és realista,**

però sí cercar projectes que ens facin feliços”

inspiratiu (llibres, conferències, vídeos...) que et diuen que t'inspiren, que et mouen, però poques, eines, instruccions. Més que un llibre és una guia, és un manual d'instruccions.

Doni'm alguna instrucció.

Per exemple: ordena la teva motxilla d'explorador. És a dir, pensa quins són els projectes en curs i mira quina és la capacitat que té cada projecte d'il·lusionar-te, puntuals i pren decisions en conseqüència. Hem de sentir-nos responsables de la motxilla de projectes que portem i revisar-la amb regularitat.

Creu que la majoria de nosaltres podria respondre quins són els projectes que portem a la motxilla?
Aquest és un exercici que sovint faig als meus alum-

nes d'MBA i hi ha gent que n'escrui cinc i altres 25. Però pocs els gestionen. Estem acostumats a gestionar moltes coses però oblidem gestionar la nostra vida.

Ha dir en algun moment que li agradaria que aquest manual fos estudiat a les grans escoles de negoci del món. No pensa que com a projecte és excessivament ambiciós?

Està bé convertir projectes normals en projectes extraordinaris. És un altre exercici que proposo: ¿perquè limitar el teu projecte si pots ambicionar el que sembla més inassolible? Això ens ajuda a enfocar la torxa de l'explorador i dirigir les nostres accions. És sistematitzar la sortida del cercle de confort. Si arriba el fracàs, és un fracàs amb excel·lència.

Fracassar amb excel·lència no sona a fracassar.

Perquè hi hem posat passió i il·lusió. En definitiva el que cal és que quan arribi el final, puguem mirar la mort a la cara i dir-li: “És això, la vida? Doncs que es repeteixi, però que es repeteixi igual.” Quan arribes al final amb la certesa d'haver viscut la vida que has volgut viure i amb la intensitat que has volgut viure, la firmes sencera, amb els errors i els encerts.

MI
AD
AS.

L
L
m

CO
RI
CO
En
a l
re